

מ"ת 6665/04 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז צפון נגד ז' ש

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 17-04-6665 מדינת ישראל נ' ש(עוצר)
תיק חיזוני: 1087/2017

בפני כבוד השופט דניאל קירס
מבוקשים
מדינת ישראל פרקליטות מחוז צפון באמצעות ב"כ עזה"ד
אלינו קאופמן
נגד
ז' ש (עוצר) באמצעות ב"כ עזה"ד ארוז מושקוביץ'
משיבים

החלטה

1. בפני בקשה לעזר את המשיב עד לתום ההליכים נגדו.
2. בכתב האישום נטען כי במהלך חודש אוגוסט 2015 הכה המשיב את בת הזוג בך שטר לה בפניה, דחף אותה והפעיל אותה אל הרצפה. בנוסף, איים לפגוע בה כשהוא אוחז סכין מבטח גדולה. נטען, כי בעקבות מעשי המשיב נגרמו לבת הזוג סימני חבלה בפניה.

כן נטען בכתב האישום, כי שלושה שבועות עברו ליום 15.3.2017 או בסמוך לכך, גערו המשיב ובת הזוג בבעם בן ה-7 על חסור שביעות רצונם מביצוע מטלות בית ספריות. נטען, כי המשיב נטל חגורה והיכה באמצעותה את הקטין בגבו ואף פגע בראשו וגרם לו למכאוב. לאחר מכן, הכתה גם בת הזוג את הקטן, באמצעות מקל.

הعبירות המיחסות למשיב הן תקיפת קטן בנסיבות חמימות לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות חמימות, לפי סעיפים 380 ו-382(ג) לחוק; ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

2. הסגנור הנכבד הסכים כי קיימות ראיות לכואורה לכך שהמשיב ביצע את המיחס לו.
3. הסגנור טוען כי אין עילית מעוצר, אולם קמה עילית מעוצר סטטוטורית בעניין מסוכנות לפי סעיף 21(א)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעוצרים), התשנ"א-1996, שכן מדובר בעבירות אלימות בבני משפחה.

4. הסגנור טוען לארבעה טעמים מודיע יש לשחרר את המשיב לחלופת מעוצר:

עמוד 1

א. המשיב נעדך כל עבר פלילי, לרבות תיקי מב"ד;

ב. שיחוי חריג ביותר במעטץ, שכן העבירה נגד בת הזוג בכתב האישום בוצעה על-פי הנטען לפני כשנתים; אירוע זה אף דוחה לעובדת סוציאלית של הרשות המקומית ביום 22.12.2016, ולא הוגשה תלונה למשטרת; ומАЗ אותו אירוע לא הייתה שוב אלימות;

ג. בבדיקה פסיכיאטרית של המשיב מיום 24.2.2017 נקבע, לאחר בדיקה אצל פסיכיאטר בכיר, כי המשיב אינו מסכן עצמו או את סביבתו באופן המצדיק השגחה; בבדיקה נוספת נוספת מיום 20.3.2017 נקבע כי אין אינדיקציה להוראות אשפוז, והומלץ על טיפול רפואי ומעקב פסיכיאטרי בקהילה;

ד. הפליה במעטץ: בחקירה ילדים ציין הקטן מפורשות כי אמו (בת הזוג) היא שידלה את המשיב לאלימות נגדו, אמרה למשיב להביא את החgorה, צחקה כאשר הכה אותו, והלכה בעצמה להביא מקל והתחילה להכותו אותו אף היא, ונתנה לו סטייה. בת הזוג נחקרה חשודה באזהרה, אולי למרות שמעשי בת הזוג זרים או אף חמורים מ אלה של המשיב, היא משוחררת אף ללא הרחקה כלשהי מהילדים, בתירוץ שהוא הרה.

הסנגור הציע חלופת מעצר בדמות משפט בית אצל הזוג בכפר ג', למרחוק נסעה של כ-45 דקות מבית המשפחה בעין מהאל. נוכח טענות המבקרת לפיה בני משפט בית הזוג אינם משתפים פעולה בחקירה וכי הם אף החזירו בעבר את בת הזוג אל המשיב, הציע הסנגור במהלך הדיון גם חלופת בדמות מעצר בית בبيתו של אחיו המשיב, המצו למרחוק של קילומטר אחד מבית המשיב ובת הזוג.

5. הגיעתי למסקנה שאין בחלופות המעצר שהוצעו כדי לאין את המסתוכנות הנש��ת מהמשיב באופן המקיים מנוס מהמשר מעצרו בשלב זה.

6. האירוע הנטען בו תקף המשיב את בת הזוג בכך שיטר לה בפניה, דחף אותה, הפיל אותה על הרצפה ואיים לפגוע בה כשהוא אוחז בסכין, אירע, על-פי הנטען, לפני כשנתים. הגם שמדובר באירוע קשה מאד, המשיב המשיך להתגורר עם בת הזוג במשך כשנתים, ואם לא אירע כל אירוע נוסף, לא נראה שיש מקום לקבוע, שמסוכנותו של המשיב **כיום** מחייב מעצר. דא עקא, נתנים בתיק החקירה מאותמים גם על מסוכנות עדכנית הרבה יותר כלפי בת הזוג. גם אם הוחלט שאין ראיות מספיקות להכללת אירועים נוספים בקשר לאישה בכתב האישום בבחינת סיכוי סביר להרשעה, הנתונים לגבייהם, המדוחווים בידי מגורמים שהם לא כוארה אובייקטיבים, מאותמים על מסוכנות של ממש כלפי בת הזוג. כך, בדיווח על קטינים חסרי ישע מיום 26.3.2017 נמסר כי ביום 15.3.2017 מסרה בת הזוג כי כשלושה שבועות קודם לכן הכה המשיב את הקטין עם חgorה וכי "עוד סיפרה...שהוא **אימ לפניע שבוע מיום** המגיעה שהייתה בתחלת החודש איום בסכין על האם" (ההדגשה הוספה). מדוחה במסמכי הרווחה על כך שהמשיב החזיק "כפתח סכינים" ואף תלה סכינים במטבח הבית, עד שהסכים לבקשת העובדת הסוציאלית מטעם הרשות המקומית להורידן. בדוח' אירועים של משטרת ישראל מיום 3.4.2017 צוין כי מודיע מabitut הלאומי מסר כי המשיב אמר בשיחה כי הוא

מתכוון לפגוע בעצמו באישה ובילדים כי אין להם כסף לאכול. במסמך תעוד דין בוועדת תכנון טיפול והערכה מיום 18.3.2017 המשיב עצמו מסר כי בתם של הזוג היתה עדה לאלימות שלו כלפי אשתו במשך שעה שלמה, כאשר האם התעלפה והילדים "נכנסו לפאניקה" ולמצב טראומטי. על-פי הרשם שם, הבית הזה היה בגיל שנתיים וחצי, כך שלכלאורה לא מדובר באירוע מושא כתוב האישום מלפני כשנתיים. אירוע תקיפת הקטין מושא כתוב האישום, שאירע לאחרונה עלי-פי הנטען, אף הוא מצביע על אלימות עדכנית של המשיב. בדו"ח העובדת הסוציאלית צוין כי בת הזוג מסרה כי היא והילדים ישנים בחדר נפרד והוא מתתקשה להירדם ברוב הלילות מהחרדה (ע' 3).

7. הסגנון כאמור מפנה לבדיקה פסיכיאטרית מיום 24.2.2017 בה נקבע, לאחר בדיקה אצל פסיכיאטר בכיר, כי המשיב אינו מס肯 עצמו או את סביבתו באופן המצדיק השגחה; ובדיקה נוספת נסافت מיום 20.3.2017 בו נקבע כי אין אינדיקטיה להוראות אשפוז, והומלץ על טיפול רפואי ומעקב פסיכיאטרי בקהילה. באותו מסמך צוין כי לא תוארו מחשבות אוביידניות. כן הפנה לתעוד הדין בוועדת תכנון טיפול והערכה של משרד הרווחה והשירותים החברתיים, בו נרשם כי ההורים (המשיב ובת הזוג) מסכימים לתוכנית הטיפול ומשתפים פעולה. לטענת הסגנון עולה מאותו מסמך כי רואים פוטנציאלי לשינוי וחזקת המשפחה. אולם לצד אלה, בתיק מצוין מסמך רפואי מרופאת עין מהאל בו תואר בסיבת הפינה "בתאריך 20.3.2017 יצרה איתי קשר העובדת הסוציאלית של הכפר" ומסרה כי בת הזוג דיווחה שהמשיב "ירד עם חבל והוא מפחדת". בගילוון טיפול של מחלקת הרווחה מדוחה כי "היא לו חבל. לדבריה [של בת הזוג], אחרי התעקשותה להבין למה הוא מצויד בחבל, הוא אמר לה שיכول להיות 'שלא יחוור לבית'" (גילוון טיפול, רישום מיום 20.3.2017). גם מהאמור במסמך תעוד הדין של משרד הרווחה הנזכר לעיל עולה לכואלה, מפני המשיב עצמו, כי מחשבות אוביידניות איןן עניין חד פגמי: "הוא ציין שכשהוא במצב חרדי וחשوب על התאבדות הוא נעזר בתפילה". השיחה עם הביטוח הלאומי בה אינם המשיב להתאבד ולפגוע באשתו וילדיו, כבר צינה לעיל.

8. לאור האמור לעיל, עומד על חלופות המעצר שהוצעו. גם נוכחות התקיפה הקשה והאים החמור כלפי בת הזוג לפניה כשנתיים והאיתומות הנוספות על המשר תקיפה ואיומים, יתכן והיה במעצר בית במרקח של 45 דקות נסעה בפיקוח הדוק ומתאים, כדי לאין את מסוכנות המשיב דו על מנת שלא יחויב המשר מעצר. וכך גם לגבי האלימות הקשה שהופעלה כלפי הקטין על-פי כתוב האישום. דא עקא, המשמרונם בחלוופה המוצעת הם בני משפחתה של בת הזוג, ויש עיגון בתיק לטענות המבוקשת, לפיהן לאחר אירוע אלימות, משפחתה של בת הזוג החזירה אותה למישיב (ראו גילוון טיפול של העובדת הסוציאלית, רישום מיום 22.12.2016) ומשפחת בת הזוג אינה משתפת פעולה בחקירה (מצר המסומן מג' בתיק החקירה). בנסיבות אלה אין מקום שבית המשפט יסמן ידו על משפחת בת הזוג כשמורנים שישמרו מכל משמר על הרחקת המשיב מבת הזוג, או מהקטין. לאור החשש שמשפחת בת הזוג לא תמנע מפגש עם בת הזוג או הקטין אף בביתם, המרחק בין ביתם לבין בית הזוג מאבד ממשקלו לעניין איון מסוכנות.

9. החלופה השנייה המוצעת היא כאמור, פיקוח אחוי המשיב בבית המצווי כקילומטר מבית המשיב ובת הזוג. מרחק של קילומטר אחד מבת זוג ובן קטין נוכחים אישומים על אלימות קשה במשפחה, הוא מרחק קצר מאד. אילו המעשים המיוחסים בכתב האישום עמדו בלבד (וכאשר תקיפת בת הזוג והאים עליה בכתב האישום היו לפני כשנתיים), יתכן והיה מקום להכיר בחלוופת מעצר זו (הסגנון הפונה בטיעונו כתוב (מש/1) לשורה ארוכה של החלטות בהן שוחררו נאשמים באלימות כלפי בת זוג, לרבות במקרים קשות, לרבות פרשה של שוחרר למעצר בבית במרקח של שלושה ק"מ). אולם נוכחותアイテמים בתיק בדבר אוביידנות המשיב המושלבת באיהם לפגוע גם באישה ובילדים - ומבלתי שנעלמו מענייני קבועות הפסיכיאטריים בענין העדר סיכון לסייעה או צורך באישפוז פסיכיאטרי, או העובדה שהאים לפגוע בבת הזוג ובילדים

נומקה במצויה כלכלית - רמת הבטחון המוקרנת ממעצר בית המשפט כקילומטר מבית המשפט יורדת מתחת לנדרש.

10. לאור כל האמור לעיל, גם שלמשיב אין כל עבר פלילי, אין בחלופות המעצר אשר הוצעו כדי לאין את המסוכנות העולה מהמשיב כלפי בת הזוג והקטין באופן המאפשר שחרורו אלஇதோ מהן. אוסף כי שקלתי חלופה נוספת נספה, של הרחקה גיאוגרפית בערבות עצמית. אולם נוכח האיתותים בתיק בתחום מצבו הנפשי של המשיב, איני רואה כי ניתן להסתפק בחלופה צזו.

11. הסגנון הנכבד טען בנוסף, כאמור, להפליה במעצר. אכן עולה אף מכתב האישום כי בת הזוג, אשר אינה עצורה או מוגבלת בתנאי שחרורו, הכתה את הקטין עם מקל. כפי שטען הסגנון, עליה מחיקרת הילדים של הקטין אשר נמצא מהימן בידי חוקרת הילדים, בבירור, כי בת הזוג אמרה למשיב להביא את החgorה, צחקה בעת שהוא היכה בקטין בחgorה ואף הכתה את הקטין בעצמה עם מקל. הסגנון הפנה ל-בש"פ 6749/07 קורולקר נ' מדינת ישראל, פס' 4(13.8.2007), בה נקבע כי "פעמים רבות קבע בית המשפט זה כי עקרון השוויון בין שווים עקרון מנחה הוא בשיטתנו המשפטית כולה, והדברים אמורים אולי בירת שעת מקום שעסקין בשלילת חירותו של אדם". המבקשת טוענת שלא הוגש בשלב זה כתב אישום נגד בת הזוג משיקולים ראיתיים. אולם אף אם אני שבפנינו הפליה בין שווים, בשיקילת מעצרו או שחרورو של המשיב בענייננו, המשיב אינו היחיד עם זכויות חוקתיות המונחות על המאזינים. לא מדובר בענייננו במצב שבו המסוכנות הנש��ת מנאשימים נוכח טענת הפליה היא מסוכנת נגד ציבור בלתי מוגדר. שחרור המשיב שבפני ללא חלופת מעצר מתאימה מסכנת קטין חסר ישע. מוכן אני להניח לצורך הדיון כי העובדה שהקטין נמצא גם כעת בחזקת בת הזוג, מסכנת אותו במידה שאינה פחותה מהסענה לה נשקף הקטין מהמשיב. אולם גם אם אתעלם מטענת המבקשת בעניין שיקולים ראיתיים בקשר לבת הזוג, הפתרון להפליה הנטענת בידי הסגנון בנסיבות ענייננו אינו יכול להיות חשיפת הקטין להורה שני ונוסף המסקן אותו.

12. ב"כ המבקשת ציינה בטיעונה שאין לשחרר את המשיב, בוודאי ללא תסקير. למדתי מטייעון זה העדר התנגדות לעריכת תסקיר. הסגנון הנכבד התנגד לעריכת תסקיר נוכח טענתו לשחרור ללא עריכת תסקיר. משהגעתו למסקנה שאין מקום לשחרר את המשיב לחלופות שהוצעו, הנסי מורה בשלב זה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים. עם זאת, אם תוכג בהמשך חלופה רואה יש לשקל איתה, לרבות שיקול זימון תסקיר אם הדבר יהיה רלוונטי.

13. לקראת סיום עיר, כי גם אם בצדק סבורה המבקשת שאין מקום בשלב זה להגיש כתב אישום נגד בת הזוג, הליך פלילי לחוד וטובת הקטין לחוד; וכןUCH עדות הקטין בפני חוקרת הנעור, ראוי שתשקל פניה לרשות המסוכנות בעניין תנאי המשמורת על ילדי הזוג מושא ענייננו.

ניתנה היום, י"ד ניסן תשע"ז, 10 אפריל 2017, בנסיבות
הצדדים.

דניאל קירט, שופט

